

Cauza C-332/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

25 mai 2023

Instanța de trimitere:

Sofiyski rayonen sad (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

22 mai 2023

Solicitantă:

Inspektorat kam Visshia sadeben savet

Obiectul procedurii principale

În scopul îndeplinirii obligației sale de a ține un registru public al declarațiilor de avere ale magistraților, Inspektorat kam Visshia sadeben savet (Inspekția judiciară din cadrul Consiliului Judiciar Suprem, denumită în continuare „IVSS”) solicită instanței de trimitere să îi încuviințeze accesul la secretul bancar referitor la datele privind soldul la data de 31 decembrie 2022 al conturilor aparținând a șase magistrați și a patru membri de familie ai acestora.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Trimitere preliminară în temeiul articolului 267 TFUE privind interpretarea articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și a Regulamentului general privind protecția datelor. Se adresează întrebări privind compatibilitatea prelungirii competențelor unei autorități de supraveghere din domeniul justiției (IVSS) după expirarea mandatului său cu cerințele legate de independența justiției, precum și cu privire la întinderea controlului efectuat de instanță, în calitate de autoritate care statuează cu privire la divulgarea datelor cu caracter personal, context în care există obligația de a examina condițiile formale.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf [TUE] coroborat cu articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că

prelungirea fără un termen clar definit a funcțiilor unei autorități, care poate aplica sancțiuni disciplinare judecătorilor și care dispune de competența de a colecta date referitoare la averea acestora, după expirarea duratei stabilite de constituție a mandatului său, constituie în sine sau în anumite condiții o încălcare a obligației statelor membre de a garanta căi de atac efective pentru un control jurisdicțional independent? Dacă este permisă o asemenea prelungire a acestei competențe, care sunt condițiile pentru aceasta?

- 2) Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/679 [...] privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date [...] (Regulamentul general privind protecția datelor, denumit în continuare „RGPD”) trebuie interpretat în sensul că

divulgarea secretului bancar în scopul verificării averii magistraților, care este apoi făcut public, constituie o activitate care nu intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii? Răspunsul este diferit în situația în care această activitate cuprinde și divulgarea datelor aparținând membrilor de familie ai magistraților, care nu au această calitate?

- 3) În cazul unui răspuns la a doua întrebare în sensul că dreptul Uniunii este aplicabil, articolul 4 punctul 7 din Regulamentul general privind protecția datelor trebuie interpretat în sensul că

o autoritate judiciară care încuviințează unui alte autorități publice accesul la datele privind soldul conturilor magistraților și ale membrilor de familie ai acestora, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal, având astfel calitatea de „operator” de prelucrare a datelor cu caracter personal?

- 4) În cazul unui răspuns la a doua întrebare în sensul că dreptul Uniunii este aplicabil și al unui răspuns negativ la a treia întrebare, articolul 51 din Regulamentul general privind protecția datelor trebuie interpretat în sensul că

o autoritate judiciară care încuviințează unei alte autorități publice accesul la datele privind soldul conturilor magistraților și ale membrilor de familie ai acestora răspunde pentru supravegherea [aplicării] acestui regulament și din acest motiv are calitatea de „autoritate de supraveghere” în raport cu aceste date?

- 5) În cazul unui răspuns la a doua întrebare în sensul că dreptul Uniunii este aplicabil și al unui răspuns afirmativ la a treia sau la a patra întrebare, articolul 32 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul general privind protecția datelor sau articolul 57 alineatul (1) litera (a) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că

o autoritatea judiciară care încuviințează unei alte autorități publice accesul la datele privind soldul conturilor magistraților și ale membrilor de familie ai acestora, este obligată, în cazul în care există date privind o încălcare anterioară a securității datelor cu caracter personal, săvârșită de autoritatea căreia urmează să i se încuviințeze accesul la date, să solicite informații privind măsurile adoptate pentru protecția datelor și să evalueze, în decizia privind încuviințarea accesului, caracterul adecvat al acestor măsuri?

- 6) În cazul unui răspuns la a doua întrebare în sensul că dreptul Uniunii este aplicabil și independent de răspunsurile la a doua și la a treia întrebare, articolul 79 alineatul (1) din Regulamentul general privind protecția datelor coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că,

în situația în care dreptul național al unui stat membru prevede că anumite categorii de date pot fi divulgate numai cu încuviințarea instanței, instanța care ia respectiva decizie trebuie să garanteze din oficiu protecția persoanelor ale căror date sunt divulgate, obligând autoritatea care solicită accesul la date și despre care se știe că a săvârșit în trecut încălcări ale securității datelor cu caracter personal, să îi pună la dispoziție informații cu privire la măsurile adoptate în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul general privind protecția datelor și cu privire la aplicarea efectivă a acestor măsuri?

Dispozițiile de drept al Uniunii și jurisprudența Curții

Tratatul privind Uniunea Europeană (denumit în continuare „TUE”): articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”): articolul 47.

Regulamentul (UE) nr. 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”): articolul 2 alineatul (2) litera (a), articolul 4 punctul 7, articolul 32 alineatul (1) litera (b), articolul 33 alineatul (3) litera (d), articolul 51, articolul 57 alineatul (1) litera (a) și articolul 79 alineatul (1).

Hotărârea Curții din 11 mai 2023, Inspekția judiciară, C-817/21, EU:C:2023:391.

Hotărârea Curții din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504.

Hotărârea Curții din 10 iulie 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551.

Dispozițiile de drept național și jurisprudența instanțelor naționale

Konstitutsia na Republika Bulgaria (Constituția Republicii Bulgaria): articolele 117 și 132a.

Zakon za zashtita na lichnite danni (Legea privind protecția datelor, denumită în continuare „ZZLD”): articolele 6, 12a, 17, 17a și 20.

Zakon za sadebnata vlast (Legea privind organizarea judiciară, denumită în continuare „ZSV”): articolul 54 și articolele 175a-175f. În special:

Articolul 175e: „(1) În termen de șase luni de la expirarea termenului de depunere a [declarațiilor de avere ale magistraților], [IVSS] verifică corectitudinea informațiilor furnizate.

[...]

(6) [...] Inspectorul-șef și inspectorii [IVSS] pot solicita Rayonen sad (Tribunalul de Raion), în al cărui raion persoana își are adresa permanentă, divulgarea secretului bancar [...]”.

Zakon za kreditnite institutsii (Legea privind instituțiile de credit, denumită în continuare „ZKI”): Articolul 62:

„(7) Judecătorul de la Rayonen sad soluționează cererea [...] în camera de consiliu prin hotărâre motivată, nu mai târziu de 24 de ore de la primirea ei, stabilind perioada la care se referă informațiile [...]. Hotărârea instanței este definitivă.”

Hotărârea nr. 12/27.9.2022 a Konstitutsionen sad (Curtea Constituțională) în cauza nr. 7/2022.

Hotărârea nr. 260704/25.2.2022 a Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia) în procedura de apel în cauza civilă nr. 3611/2021.

Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 IVSS a fost înființată printr-o modificare a Constituției Republicii Bulgaria în anul 2007. Ea este compusă dintr-un inspector-șef și 10 inspectori, care efectuează cercetări în cazul în care există indicii privind influențarea nepermisă a magistraților; din anul 2015, IVSS verifică declarațiile de avere ale magistraților și

veghează asupra conflictelor de interese. Mandatul inspectorilor are o durată de zece ani, iar al inspectorului-șef de cinci ani.

- 2 Inspectorii judiciari în funcție în prezent au fost aleși la 18 februarie 2016 și și-au început mandatul în același an. Inspectoarea-șefă a fost aleasă la 2 mai 2015 și este în funcție din anul 2015.
- 3 La 18 iulie 2019, mai multe mijloace de informare în masă din Bulgaria au relatat că datele lui M.T. (judecătore la Sofiyski gradski sad – Tribunalul Orașului Sofia – și fostă președintă a Uniunii Judecătorilor) au fost publicate integral pe pagina de internet a IVSS, deși adresa sa, numele soțului său și al fiului său nu ar fi trebuit publicate.
- 4 Potrivit comunicatului emis la 21 ianuarie 2020 de Komisia za zashtita na lichnite danni (Comisia pentru protecția datelor cu caracter personal, denumită în continuare „KZLD”), în anul 2019 au fost publicate în acest mod 20 de declarații ale magistraților; pentru acest motiv, IVSS a fost sancționată cu amendă în cuantum de 2 000 de leve bulgare (BGN). Nu se cunoaște dacă această decizie a făcut obiectul unui control jurisdicțional și dacă a rămas definitivă.
- 5 În hotărârea nr. 260704/25.2.2022, accesibilă publicului, pronunțată în procedura de apel în cauza civilă nr. 3611/2021, Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia, în calitate de instanță de apel) a confirmat revocarea din funcție la 9 august 2019 a angajaților responsabili pentru publicarea în versiune neanonimizată a declarațiilor. Pe pagina [de internet] a Varhoven kasatsionen sad (Curtea Supremă de Casație) nu există informații privind vreun recurs declarat împotriva acestei hotărâri.
- 6 După expirarea termenului pentru depunerea declarațiilor anuale de avere și de venit ale magistraților pentru anul 2022, IVSS a solicitat instanței de trimitere ridicarea secretului bancar (informații privind soldul conturilor) în privința a șase magistrați cu reședința permanentă în Sofia, precum și a soților și copiilor minori ai acestora.
- 7 Instanța de trimitere nu cunoaște dacă motivele care au condus la publicarea ilegală a datelor cu caracter personal au fost înlăturate sau nu și nici care sunt măsurile luate de IVSS pentru evitarea altor posibile riscuri. Până acum nu era obișnuit ca instanțele să solicite furnizarea unor asemenea informații.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

Cu privire la prima întrebare preliminară

- 8 Instanța de trimitere trebuie să examineze mai întâi dacă, la momentul formulării cererilor, IVSS (reprezentată de inspectorii săi) avea competența să o sesizeze. În opinia instanței de trimitere, această problemă vizează direct independența justiției, întrucât permite IVSS să ia cunoștință de situația patrimonială a

judecătorilor și a membrilor de familie ai acestora și să utilizeze aceste date în cadrul competențelor sale de a propune sancționarea disciplinară a magistraților.

- 9 Instanța de trimitere subliniază faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, toate chestiunile care prezintă o legătură cu independența justiției intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, indiferent dacă sunt vizate sau nu și alte dispoziții de drept al Uniunii (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2023, Inspecția Judiciară, C-817/21, EU:C:2023:391, punctul 42).
- 10 În plus, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, chestiunile referitoare la independența oricărui organ care poate să inițieze o procedură disciplinară împotriva judecătorilor, care aplică dreptul Uniunii și care are competența de a formula o cerere de decizie preliminară în temeiul articolului 267 TFUE, intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii și trebuie examinate în orice procedură pendinte cu participarea unui asemenea organ (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2023, Inspecția Judiciară, C-817/21, EU:C:2023:391, punctele 47 și 49). Această examinare trebuie să cuprindă de asemenea procedura de numire în funcție a personalului acestor instituții, inclusiv garanțiile împotriva oricărei influențe politice asupra îndeplinirii misiunii lor (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2023, Inspecția Judiciară, C-817/21, EU:C:2023:391, punctele 50 și 51).
- 11 În speță, mandatul inspectorului-șef și al tuturor inspectorilor s-a încheiat și în locul lor nu au fost numite alte persoane. Decizia privind alegerea unor noi membri ai IVSS revine parlamentului bulgar (Narodno sabranie, Adunarea Națională), care a omis să își îndeplinească această obligație timp de doi ani în privința inspectorilor și timp de peste trei ani în privința inspectorului-șef.
- 12 Între timp, Konstitutionen sad (Curtea Constituțională) a Republicii Bulgaria, în decizia nr. 12/27.9.2022, a decis că *„inspectorul-șef și inspectorii IVSS pot continua să își îndeplinească atribuțiile și după expirarea mandatului, până când Adunarea Națională alege un alt inspector-șef, respectiv alți inspectorii”*. În această hotărâre s-au analizat comparativ pe larg cerințele privind securitatea juridică și riscurile abuzului de putere în cazul prelungirii mandatului funcționarilor din cadrul instituțiilor reglementate în Constituție și s-a ajuns la concluzia că în speță menținerea funcțiilor autorității de supraveghere prevalează asupra riscurilor de abuz din partea membrilor cărora le-a expirat mandatul și care depind de decizia Adunării Naționale (un organism politic) în ceea ce privește încetarea activității lor. Deși atinge problema independenței IVSS, în special față de organul legislativ, decizia Curții Constituționale nu reușește să abordeze rolul acesteia în cadrul sistemului judiciar. Nu a fost examinat aspectul dacă membrii IVSS, care lucrează în continuare deși le-a încetat mandatul, nu dispun cumva de o influență prea mare asupra sistemului de justiție.
- 13 Pentru aceste motive, instanța de trimitere are îndoieli dacă interpretarea Curții Constituționale, referitoare la funcționarea autorităților publice, este compatibilă cu dreptul Uniunii, cu alte cuvinte dacă dreptul Uniunii nu impune cerințe mai

stricte privind garanțiile de imparțialitate a autorităților publice cu funcții de control asupra justiției decât cele constatate de Curtea Constituțională a Bulgariei. În această privință, sunt necesare lămuriri referitoare la aspectul dacă este posibil ca o asemenea prelungire a mandatului să periclitizeze (din perspectiva dreptului Uniunii) garanțiile de independență ale IVSS, în calitate de autoritate care poate solicita sancționarea disciplinară a judecătorilor, și, în cazul unui răspuns afirmativ, care sunt criteriile ce trebuie luate în considerare pentru a aprecia dacă și pentru cât timp este permisă o asemenea prelungire a mandatelor unor asemenea autorități (prima întrebare preliminară).

Cu privire la a doua întrebare preliminară

- 14 Cadrul pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană și normele privind controlul acestei prelucrări au ca temei RGPD. Acesta prevede anumite obligații ale persoanelor care prelucrează date cu caracter personal sau care răspund de această prelucrare, precum și pentru autoritățile de control.
- 15 În speță, este necesar să se examineze dacă și în ce măsură activitatea instanțelor bulgare, constând în încuviințarea accesului la anumite categorii de date, care în Bulgaria reprezintă secret protejat prin lege (date privind soldul conturilor), în scopul verificării situației patrimoniale a magistraților, intră în domeniul de aplicare al RGPD. În special, articolul 2 alineatul (2) litera (a) din RGPD prevede că acesta nu se aplică în cadrul unei activități care nu intră sub incidența dreptului Uniunii.
- 16 Instanța de trimitere subliniază faptul că dispozițiile legale privind declarațiile de avere ale magistraților și divulgarea acestora nu intră în domeniul de activitate reglementat direct de dreptul Uniunii. Totodată, într-o jurisprudență constantă, Curtea a statuat că nu toate activitățile desfășurate de autoritățile publice în exercitarea atribuțiilor de drept public trebuie excluse din domeniul de aplicare al RGPD, ci numai acelea care privesc securitatea și apărarea națională [a se vedea Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctele 65 și 66]. De aceea, în măsura în care este vorba despre o activitate publică, care vizează determinarea statutului magistraților și a garanțiilor de integritate a acestora, este necesar un răspuns care să clarifice dacă aceasta intră în domeniul de aplicare al RGPD (a doua întrebare preliminară). Pentru exhaustivitate, instanța de trimitere subliniază faptul că cererile care i-au fost adresate, privind divulgarea soldului conturilor, nu vizează numai magistrați, ci și membri de familie ai acestora, care nu au această calitate.

A treia și a patra întrebare preliminară

- 17 În continuare, instanța de trimitere examinează rolul instanței ca organ care încuviințează IVSS accesul la datele cu caracter personal ale persoanelor controlate. RGPD nu prevede în mod expres care este poziția juridică și care sunt obligațiile instanței care nu are acces direct la datele cu caracter personal, dar care

este obligată să încuviințeze în mod formal acces la aceste date autorității care le prelucrează.

- 18 În aceste condiții, este necesar să se atragă atenția că, într-o opinie majoritară, în procedura desfășurată în conformitate cu articolul 62 alineatul (7) din ZKI coroborat cu articolul 175e alineatul (6) din ZSV, instanțele efectuează un control pur formal, care se limitează la aspectul dacă persoanele vizate de divulgarea secretului bancar au una dintre calitățile persoanelor obligate să depună declarația în sensul ZSV, respectiv dacă au calitatea de magistrat sau dacă sunt rude, membri de familie ori au o relație intimă cu aceștia. Se pare că într-o aplicare necritică a dispoziției naționale, instanțele sunt obligate să încuviințeze întotdeauna divulgarea secretului bancar. În schimb, situația ar fi diferită dacă instanța ar trebui calificată ca operator de date cu caracter personal, la care încuviințează accesul, întrucât, în temeiul articolelor 32-34 din RGPD, operatorul are o serie de obligații în ceea ce privește asigurarea securității datelor, care comportă un minim de control al măsurilor de securitate existente.
- 19 Potrivit definiției de la articolul 4 punctul 7, „operatorul” de date cu caracter personal, „singur sau împreună cu altele, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal”. De asemenea a fost introdusă o regulă specială: „atunci când scopurile și mijloacele prelucrării sunt stabilite prin dreptul Uniunii sau dreptul intern, operatorul sau criteriile specifice pentru desemnarea acestuia pot fi prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern”.
- 20 Dreptul bulgar nu stabilește cine are calitatea de operator de date cu caracter personal în procedura conform articolului 62 alineatul (7) din ZKI coroborat cu articolul 175e alineatul (6) din ZSV. Articolul 17 și următoarele din ZZLD stabilesc atribuțiile IVSS în calitate de autoritate de supraveghere pentru protecția datelor în cadrul procedurilor judiciare în înțelesul articolului 23 alineatul (1) litera (f) din RGPD coroborat cu considerentul (20) al acestuia. În speță însă, nu instanța colectează date cu caracter personal sub supravegherea IVSS, ci tocmai invers: în cadrul atribuțiilor sale legale, IVSS colectează și prelucrează date cu caracter personal în scopurile prevăzute la articolele 175a și 175d din ZSV (colectarea și verificarea informațiilor privind averea magistraților în scopul asigurării transparenței și independenței procedurilor judiciare). Instanța exercită controlul asupra acestui proces, încuviințând sau respingând cererea privind accesul la date.
- 21 În acest sens, deși instanțele nu dispun de acces direct la datele cu caracter personal a căror divulgare se solicită (acest lucru nu este necesar pentru ca o persoană să poată fi considerată „operator” – a se vedea Hotărârea din 10 iulie 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, punctul 3 [din dispozitiv]), ele stabilesc într-o anumită măsură scopurile prelucrării, încuviințând sau refuzând accesul la datele cu caracter personal vizate de secretul bancar. Prin urmare, în lumina unei anumite interpretări a legii, pare a fi posibil ca instanța să fie considerată autoritate care stabilește scopurile prelucrării.

- 22 De observat, de asemenea, faptul că legiuitorul bulgar nu a înțeles să își utilizeze competența de a stabili care este autoritatea - în această situație specială, în care scopurile de prelucrare a datelor cu caracter personal sunt enumerate de lege - căreia îi revin drepturile și obligațiile prevăzute pentru operator. În aceste condiții, este necesar să se clarifice dacă instanța care încuviințează accesul poate fi considerată, împreună cu IVSS, operator de date cu caracter personal (a treia întrebare preliminară).
- 23 În legătură cu reglementarea națională neclară, este necesar să se răspundă și la întrebarea dacă autoritatea judiciară, care stabilește condițiile de acces ale unei alte autorități publice la datele cu caracter personal, vizate de secretul bancar, poate fi de asemenea considerată autoritate de supraveghere, care exercită o parte din atribuțiile stabilite de RGPD în domeniul restrâns al controlului privind accesul la date (a patra întrebare preliminară).

A cincea și a șasea întrebare preliminară

- 24 În procedura principală este notoriu faptul că IVSS a săvârșit în trecut o încălcare a protecției datelor întrucât a publicat declarația de avere și de venit a unei judecătore (M.T.), în care au fost divulgate anumite date cu caracter personal ale acesteia, care nu ar fi trebuit făcute publice. Aceasta se întâmpla în anul 2009, încălcarea a fost săvârșită din culpă gravă (în fișierul publicat, funcționarul, care a fost apoi revocat din funcție, a indicat că „nu se putea șterge nimic” din fișier, deci că informația nu putea fi ocultată). Potrivit comunicatului emis de Autoritatea Superioară de Supraveghere din Bulgaria (KZLD), instituită în conformitate cu articolul 51 din RGPD, IVSS a fost sancționată cu amendă pentru această încălcare.
- 25 În aceste împrejurări și ținând seama în special de informațiile publice privind lipsa oricăror măsuri de protecție a datelor cu caracter personal (astfel cum reiese din motivarea hotărârii judecătorești din litigiul privind revocarea din funcție a funcționarului răspunzător, care este singurul care a fost vinovat de acest incident), instanța, dacă ar avea rolul de operator sau de autoritate de supraveghere, ar trebui să acorde acces la secretul bancar abia după obținerea informațiilor privind măsurile de protecție aplicate și după ce își formează convingerea că acestea asigură, cel puțin la prima vedere, protecție împotriva unei noi încălcări a securității protecției datelor (a cincea întrebare preliminară).
- 26 Suplimentar, este necesar să se răspundă și la întrebarea dacă instanța, care este competentă în temeiul dreptului național să încuviințeze accesul la datele cu caracter personal vizate de secretul bancar, poate efectua asemenea verificări în temeiul articolului 79 din RGPD, cu toate că nu trebuie calificată operator de prelucrare a datelor sau autoritate de supraveghere, în scopul de a asigura protecția jurisdicțională efectivă (a șasea întrebare). Într-adevăr, întregul articol este dedicat cazurilor în care persoana vizată solicită în mod expres protecție din partea instanței. Dacă procedura de divulgare a datelor se desfășoară însă fără participarea persoanei vizate, iar în dreptul național s-a introdus în mod expres

controlul jurisdicțional, pare a fi posibil ca instanța să acționeze din oficiu. Acest caracter oficial ar putea fi dedus și din drepturile oricărei persoane la o cale de atac efectivă în înțelesul articolului 47 din cartă. Dacă această obligație nu există, instanța ar fi limitată la o examinare formală și la o confirmare a actelor săvârșite de administrație, ceea ce contravine, după cum se pare, obiectivelor articolului 79 din RGPD.

DOCUMENT DE LUCRU